

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mire Kovačić predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Dijane Vidović članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića zapisničara, u upravnom sporu upravnom sporu tužitelja K. V., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 28. travnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II- 008-07/19-01/83, URBROJ: 401-01/05-19-2 od 16. prosinca 2019.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem Povjerenika za informiranje, odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske narodne banke (dalje u tekstu: HNB) Ur.br.810-VIII-1021/R-2019 od 8. siječnja 2019 godine, kao neosnovana.

Navedenim rješenjem HNB-a, tužitelju se djelomično omogućava pristup informacijama i to zapisniku sa sjednice Savjeta Hrvatske narodne banke održane 7. travnja 2000. godine u dijelu koji se odnosi na odluke donesene na toj sjednici, obrazloženje tih odluka i osobe koje su prisustvovala sjednici Savjeta (točka 1. Izreke rješenja). Točkom II. izreke rješenja djelomično se odbija pristup informacijama tužitelju i to zapisniku sa sjednice Savjeta Hrvatske narodne banke održane 7. travnja 2000. godine u dijelu koji se odnosi na izlaganja i raspravu sudionika na toj sjednici.

Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da je od HNB-a zatražio zapisnike sa deset sjednica Savjeta te banke, a HNB je zahtjeve odobrila u dijelovima koji se odnose na odluke donesene na sjednicama Savjeta, a odbila u dijelovima koji se odnose na izlaganja i rasprave sudionika sjednica. Smatra da je HNB u onom dijelu u kojem je ograničila pristup informacijama pogrešno procijenila činjenično stanje i javni interes pa je zato podnio žalbe tuženiku u vezi tog spornog dijela rješenja, a žalbe protiv tih rješenja su odbijene. Smatra da se o svim rješenjima kojima su žalbe odbijene može odlučiti zajednički na temelju članka 44. Zakona o općem upravnom postupku. Navodi da je zahtjeve podnio imajući na umu raniji predmet kojim su bile obuhvaćene iste informacije odnosno predmet ovog suda, poslovni broj: UsII-226/18, te iznosi kronologiju tog ranijeg predmeta. U bitnome smatra da se sadržaj i izlaganja koje su dali članovi Savjeta ne mogu podvesti pod članak 53. Zakona o HNB-u, te da je to moguće usporediti s odlučivanjem vijeća u sudskim predmetima pred ovim sudom jer da mišljenja i rasprave sudaca nisu tajne, sudac može obrazložiti zašto je dao svoje mišljenje u predmetu i radi čega. Navodi da se odluke Savjeta objavljuju na internetskim stranicama ali

se ne objavljuju zapisnici . Smatra da tajnost zapisnika sa sjednica Savjeta HNB -a , na kojoj inzistira Središnja banka omogućava čelništvu banke da donosi odluke suprotne savjetima dobivenih od vanjskih stručnjaka a građani to nikad ne bi imali mogućnosti saznati ni pozvati čelnike na odgovornost za propuste, a građani imaju pravno na kontrolu rada javnih tijela. Navodi neke primjere gdje da je kontrola nužna . Ističe pogrešnu primjenu članka 5. Zakona o HNB-u u vezi rasprava i izlaganja na sjednicama Savjeta HNB. Predlaže sudu da o sedam pojedinačnih rješenja odluči zajedno odnosno da se ponište sva rješenja tuženika i naloži donošenje novih rješenja , te da se HNB-u naloži da omogući pristup informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je HNB u postupku, sukladno članku 16. stavku 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (“Narodne novine” 25/13. i 85/15.-ZPPI), provela test razmjernosti i javnog interesa i zaključila kako se pristup traženim informacijama u vezi rasprave i izlaganja sudionika na sjednicama Savjeta HNB može ograničiti radi zaštite interesa iz članka 15. stavka 2. točke 7. ZPPI-a, jer se radi o informacijama koje su izričitom zakonskom odredbom i to člankom 47. stavkom 7. Zakona o HNB-u utvrđene tajnima. Navodi da je transparentnost i javnost rada u pogledu sjednica Savjeta HNB-a osigurana objavom priopćenja za javnost sa sjednica Savjeta na internetskim stranicama i objavom odluka koje donosi Savjet. Ostaje kod obrazloženja osporenog rješenja i predlaže Sudu da tužbu odbije i potvrdi rješenje.

Tužitelju je dostavljen odgovor tuženika na tužbu prema članku 6. Zakona o upravnim sporovima („ Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.- ZUS), na koji se nije očitovao.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Napominje se tužitelju da se prema dugogodišnjoj upravno sudskoj praksi jednom tužbom može zahtijevati poništavanje jedne pojedinačne odluke (članak 22. ZUS-a).

Člankom 15. stavkom 2. i stavkom 3. ZPPI-a propisano je kada tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji odnosno u kojim to slučajevima.

U konkretnom slučaju tuženik i prvostupanjsko javnopravno tijelo primijenili su članak 53. stavak 1. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci („Narodne novine“ 75/08. i 54/13.- Zakon o HNB) koji propisuje da su članovi savjeta HNB-a i zaposlenici HNB-a dužni čuvati kao tajnu u smislu članka 37. Statuta ESSB-a i ESB-a sve isprave i podatke za koje saznaju u obavljanju svojih dužnosti poslova, a čije bi priopćavanje neovlaštenoj osobi štetilo ugledu i interesima HNB-a, Europske središnje banke, središnjih banaka država članica te kreditnih institucija i drugih kojima HNB izdaje odobrenja ili ih nadzire. Stavkom 2. tog članka Zakona propisano je da dužnost čuvanja tajne iz stavka 1. ovoga članka traje i nakon prestanka članstva u Savjetu HNB-a odnosno nakon prestanka radnog odnosa u HNB-u, a prema stavku 3. da iznimno članovi Savjeta HNB-a i zaposlenici HNB-a mogu isprave i podatke iz stavka 1. ovoga članka učiniti dostupnima trećima izvan HNB-a, osim ako bi to bilo u suprotnosti s čl. 85. stavkom 2. ovoga Zakona, u slučajevima i prema postupku koje posebnim aktom utvrđuje guverner HNB-a, a naknadno potvrđuje Savjet HNB-a, pod uvjetom da dostavljanje tih isprava ima jedno od navedenih obilježja.: da je osoba na koju se te informacije odnose dala za to izričito odobrenje, da je u skladu s izvršavanjem građanske dužnosti, uključujući pružanje pomoći tijelima u provođenju zakona i po sudskom nalogu ili nalogu druge osobe odgovarajuće nadležnosti, da služi za rad vanjskih revizora HNB-a, da služi se rad tijela nadležnih za super viziju i nadzor stranih financijskih institucija i predstavnika međunarodnih financijskih institucija u izvršavanju njihovih službenih dužnosti ili kad interes same HNB u sudskim postupcima traži otkrivanje tih podataka.

Pod navedenim uvjetima iz članka 53. Zakona o HNB-u mogu se učiniti dostupnim trećima izvan HNB-a materijali na temelju kojih Savjet HNB-a donosi odluke, prijedlozi dnevnog reda sjednica savjeta HNB-a kao i zapisnici sa sjednica Savjeta HNB-a kako to propisuje članak 47. stavak 7. Zakona.

HNB je u upravnom postupku provela test razmjernosti i javnog interesa i utvrdila da se pristup traženim informacijama u dijelu može ograničiti radi zaštite interesa iz članka 15. stavka 2. točke 7. ZPPI-a, jer se radi o informacijama koje su izričito zakonskom odredbom članka 47. stavka 7. Zakona o HNB-u utvrđene tajnim podacima, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 53. tog Zakona, pod kojima se mogu učiniti dostupnima trećima izvan HNB-a. Provedbom testa razmjernosti i javnog interesa utvrđeno je kako za omogućavanje pristupa traženim informacijama u dijelu koji se odnosi na izlaganja i raspravu sudionika na toj sjednici Savjeta, prevladava potreba zaštite prava na ograničenje.

U konkretnom slučaju omogućavanje pristupa tim traženim informacijama bilo bi protivno svrsi koja se željela postići člankom 47. stavkom 7. Zakona o HNB-u, a to je zaštita djelotvornosti i učinkovitosti odlučivanja Savjeta HNB-a i zaštite njegove neovisnosti.

U žalbenom postupku ispitujući pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa tuženik je cijenio svrhu i cilj ZPPI-a, uzevši u obzir da je transparentnost i javnost rada u pogledu sjednica Savjeta već osigurana na jedan način objavom priopćenja za javnost sa sjednica Savjeta HNB-a na internetskim stranicama, objavom odluka koje donosi Savjet HNB-a, i niz drugih dokumenata koje Savjet donosi.

Sud prihvaća rezultate provedenog testa razmjernosti i javnog interesa iznesene u obrazloženjima rješenja tuženika i prvostupanjskog javnopravnog tijela, a prigovore tužitelja iznesene u tužbi ocjenjuje neosnovanim.

Slijedom navedenog, Sud je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio.

U Zagrebu 28. travnja 2020.

Predsjednica vijeća:  
Mira Kovačić, v.r.